

Andrea Chénier, de Giordano

Giordano és un dels compositors de la *Giovane Scuola*, en la Itàlia post-Verdi. És dels que anomenem «d'una sola obra», ja que fou amb únic títol que assolí continuïtat en el repertori, precisament el de l'obra que ara considerem. L'estètica d'*Andrea Chénier* és a prop de l'anomenat *verisme*, aleshores de moda, encara que en el nostre cas l'argument històric (situat un segle enrere) queda lluny de la contemporaneïtat de l'autor, i part dels protagonistes correspon a les classes benestants. Més enllà de les àries i duets lluits, cal destacar l'ambient dramàtic que hi aconsegueix Giordano.

Tipologia	Composició	Llibret	Font	Estrena	Aquí?
Òpera en quatre actes	 Umberto Giordano	 Luigi Illica (un dels col·laboradors de Puccini)	 Un personatge històric, el poeta André Chénier	Absoluta el 28-3-1896 a La Scala de Milà	A Catalunya s'estrenà al Liceu, el 12-11-1898

DE QUÈ ENS PARLA

Es basa en un personatge històric que havia simpatitzat amb la Revolució francesa però, en ser-ne crític, fou perseguit pel Terror de l'època de Robespierre. L'òpera hi afegeix un relat amorós.

ACTE I [Castell de Coigny, a Normandia, el 1789].

En els preparatius de la festa nobiliària promoguda per la comtessa de Coigny, Gérard, servent i fill de servent, pensa en el menyspreu que sent per la paràsita noblesa. N'és excepció la filla de la mestressa, Maddalena, de qui està enamorat. Entre els invitats compareixerà el poeta Andrea Chénier, que escandalitzarà la concurrència amb el seu to crític, però en canvi enlluernarà Maddalena. Un atrevit grup de captaires interromprà la celebració: serà un presagi.

ACTE II [A París, 1894, durant l'etapa revolucionària del Terror]

Chénier, que ha criticat els excessos de la Revolució, és vigilat. Una desconeguda ha escrit al poeta demanat protecció: és Maddalena. Entre tots dos joves sorgirà un mutu enamorament.

ACTE III [En un tribunal revolucionari]

Gérard, ara líder revolucionari, anima el poble reunit a oferir diners i voluntaris per mantenir la guerra. Acabarà fent detenir la seva estimada Maddalena per atreure i detenir Chénier. Ella ofereix a Gérard de lliurar-se-li si salva el poeta. Commogut i veient la pròpia vilesa, Gérard decideix salvar l'acusat sense més contrapartides.

ACTE IV [al pati d'una presó]

Andrea Chénier és a punt de ser guillotinat. Gérard accedeix a ajudar Maddalena a la presó i allà es fa passar per una condemnada, que així se salva, de tal manera que els dos amants moriran junts: «*insieme*».

FIXEM-NOS-HI

ACTE I

- Gérard: **Son sessant'anni, o vecchio, che tu servi!** [A] [B] ÀRIA de denúncia. MACA.
- Chénier: **Un di all'azzurro spazio** [A] [B] ÀRIA en què el poeta explica què és l'amor, i escandalitza els aristòcrates. Maddalena ho entén, ja per sempre.

ACTE II

- Chénier: **Io non ho amato ancor** [A] [B] ÀRIA
- Crénier i Maddalena: **Ora soave, sublime ora d'amore** [A] i de luxe, amb Guleghina i Pavarotti [A] DUET.

ACTE III

- Gérard: **Nemico della Patria** [A] [B] ÀRIA, monòleg dramàtic recitat per a lluïment del baríton.
- Maddalena: **La mamma morta** [A] [B] ÀRIA. Potser la més cèlebre de l'òpera.
- Chénier: **Sì, fui soldato** [A] [B]

ACTE IV

- Chénier: **Come un bel di di maggio** [A] [B] ÀRIA. BELLA
- Chénier i Maddalena: **Vicino a te** [A] [B] DUET. FINAL

•
→ Direcció musical:
Daniele Rustoni

← •
Direcció escènica:
Nicolas Joël

Roucher
(baix)
Amic de Chénier

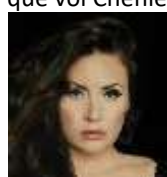
Guriy Gurev

Andrea Chénier
(tenor)
Poeta

Piotr Beczala

Maddalena
(soprano) Aristòcrata
que vol Chénier

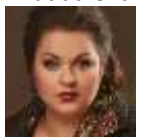
Sonya Yoncheva

Carlo Gérard
(baríton)
Revolucionari que
vol Maddalena

Igor Golovatenko

Madelon
(mezzo)
Mare de
Maddalena

Olesya Petrova

EXCEPCIONAL

Comentaris:

associació
amics de l'òpera
de Girona